

Armut Ağacı Ve Gölge

– Hüseyin Yanmaz · 07 Nisan 2026

Bir eski fotoğraf düştü bugün elime
Sarı sayfalar gibi solmuş hatıralar
Bir sokak bir çocuk sesi bir akşamüstü
Hepsi yılların ardında kaldılar.

Mahallemizde bir armut ağacı vardı
Gölgesinde hayaller kurardık
Rüzgar dalları usulca sallarken
Çocukluğumuzu orada saklardık.

Saatlerce sokaklarda çelik çomak oynardık
Tozlu yollar bizim dünyamızı
Güneş batarken anneler seslenirdi
Biz yine de eve geç kalırdık.

Sabahları okul yolu uzun gelirdi biraz
Elimizde defter sırtımızda çanta
Teneffüslerde kurulan dostluklar
Hayatın en saf zamanlarıydı aslında.

Bayram sabahları başka güzel olurdu
Yeni ayakkabılarla gece birlikte yatardık

Büyüklerin ellerini öperdik saygıyla
Şeker tadı kalırdı çocuk gönlümüzde.

Köyde yaz akşamları yıldız dolardı gök
Cırcır böcekleri sessizliği bölerdi
Serin bir rüzgar eserdi dağlardan
İnsan o an dünyayı unutturdu.

Şimdi o sokaklar çok uzaklarda
O çocuk sesleri rüzgarda kaldı
Gülüşlerimiz göğe karıştı belki
Ama kalbimde halen izleri saklı.

Ve zaman...
Sessiz bir yolcu gibi geçip gidiyor
Biz fark etmeden yıllar akıyor
Ama çocukluğum hala bir yerde
Beni bekliyor.

Belki bir gölgenin altında
Belki eski bir sokak köşesinde
Belki de rüzgarın getirdiği bir çocuk sesinde
Kaybolan yıllar hala bana dokunuyor
Ve her hatıra gözlerimde ışık saçıyor...

Hüseyin YANMAZ
11.03.2026